

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 2. De Oratione ad Scientiam Asceticam addiscendam necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

qua intellectu incomprehensibilia sunt, cogitatu stupenda, & au-
ditu admiranda. 2. Ipsius etiam Scientiæ præstantia, quæ se-
quenti capite fusiùs demonstrabitur. 3. Auxiliorum ad
eandem addiscendam paratorum copia & efficacia, cum
enim Deus ardentissimè desideret, hanc scientiam ab Homi-
nibus addisci, & practicari, hoc ipso etiam paratissimus est
ad copiosa auxilia (sine quibus nihil nos posse cognovit) pro
hoc sine offerenda.

§. II.

De Oratione ad scientiam Asceticam addiscen-
dam necessaria.

I. Quàm necessaria sit oratio ad hanc scientiam addi-
scendam, vel ex eo colligitur, quòd, teste S. Jacobo c. 1.
*Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum sit
descendens à Patre luminum; cum ergo Scientia Ascetica uti-
que inter data optima, & dona perfecta numerari mereatur,
merito etiam illa desursum à Patre luminum descendere, ad-
eoque per orationem instanter peti, & efficaciter impetrari
debet. Quàmobrem idem Apostolus tam sollicitè monet:
Siquis autem vestrum indiget sapentiâ, postulet à DEO, qui
dat omnibus affluenter, & non impropert, & dabitur ei. Id
quod egregie confirmans S. Chrysostomus l. 1. de orando
DEO, arbitror, inquit, cunctis esse manifestum, quòd simpli-
citer impossibile sit absque precationis presidio cum virtute dege-
re, cumque hac vita huius cursum peragere. Etenim qui fiat,
suis virtutem quis exerceat, nisi continenter supplicem ad genua
accidat ei, qui virtutem omnem largitur Homini. Quam do-
ctrinam adeò certam esse credidit S. Augustinus, ut hom. 40.
scire ausus sit: rectè novit vivere, qui rectè novit orare. Et
verò ipsa experientia id ipsum copiosè quoque confirmat,
quàm plurimos licet minùs literatos per ora-
tionis medium summos in hac scientia progressus fecisse, ut
deò verè pius Asceta l. 3. c. 43. in Persona Christi dixerit;
Ego sum, qui doceo hominem scientiam (Asceticam videlicet,
ex contextu patet) & clariorem intelligentiam parvulis
imbuo, quam ab Homine possit doceri. Cui ego loquor, cir-
ca: si accipiens erit, & multum in Spiritu proficies. Ego sum, qui huc
mlem-*

mentem in puncto elevo mentem, ut plures aeterna veritatis
pias rationes, quam si quis decem annis studuisset in schoola.

II. Porro qualis haec oratio esse debeat, memorat
postolus I. c. sat clarè indicavit, dum dixit: *Postulatis autem
in fide, nihil hesitant.* Nam, ut ipse quoque servator
II. monuit, *omnia, quaecunque orantes petitis, creditis, et
accipietis.* Certè qui sic à DEO scientiam Asceticam petunt,
meritò sibi illam S. Bernardi S. 5. de quadr. sententiarum
applicare possunt: *Nemo nostram parvipendat orationem
suam: dico enim vobis, quòd ipse, ad quem oramus, non
parvipendit eam.* Postquam egressa est ab ore nostro, ipse scribit
in libro suo, *Et unum ex duobus indubitanter sperare possumus,
quoniam aut dabit, quòd petimus; aut quòd novit nos
petere.* Cùm ergo nihil utilius dilectione atque adeo etiam
scientiâ Ascetica dilectionem docente reperiat, merito
rare potest, se eam certò impetraturum, quisquis eam
ter, & ardentè à DEO petierit.

§. III.

De Cooperatione ad scientiam Asceticam
nendam necessaria.

I. Quantopere haec cooperatio necessaria sit, de
jam olim Sponsa Cant. I. indicavit, dum ingens quaerens
fiderium conjunctionis cum sponso per illa verba
*tur me osculo oris sui: indicatum: & orationem petens
la: trahere me: insinuatam atque à se adhibitam ostendit.*
tamen etiam suam cooperationem addidit dicens:
*mus in odorem unguentorum tuorum: Quòd ipsum
Paulus I. Cor. 15. confirmavit dicens: Gratia gratia
sum id, quòd sum: & gratia eius in me vacua non est
abundantiùs illis omnibus laboravi.* Porro haec cooperatio
sequentibus ferè industriis consistit.

II. Prima industria est generosa vitiorum &
inordinatarum mortificatio: sic pius Asceta I. 3. c. 1.
fit dicens: *stude mortificationi vitiorum, quia hoc
tibi proderit, quam notitia multarum difficultatum.*
Id quod per ipsam experientiam confirmat dicens:
amando me intimè didicit divina, & loquebatur